

se; potser paguen un xic millor el subsidi al malalt i també al metge, però que tenen serveis de dispensaris on el metge és mal retribuit, i on es presten serveis a persones no mutualitzades pagant quotes mínimes, i de les quals gairebé mai el metge en toca cap cèntim, constituint aquest fet una explotació pel metge i una competència econòmica de les Mutualitats, i resulta immoral que elles es nodreixen d'uns ingressos que no els pertanyen en absolut.

No creieu que aquests amics i companys, quan sentissin això i quan comprenguessin que aquest mal creix cada dia adquirint proporcions ja esgarrifoses, no es convencerien de la necessitat de millorar la nostra situació general enfront a les dites entitats?

Dr. A.—I per què no plantejar aquest problema a la Comissaria Sanitària, organisme oficial amb capacitat per ordenar les coses equitativament donant-li força executiva? Per què no fer una assemblea prèvia on es posés sobre la taula aquesta qüestió requerint a tothom que hi digués el seu parer, principalment els directament afectats metges mutualistes?

Dr. B.—Calma, company, calma. La Comissaria Sanitària és inèdita encara i no sabem si la complexitat dels seus components serà favorable a nosaltres o bé contrària. L'assemblea podria fer-

se i, si d'ella en sortís un criteri fort i sà, podríem, entre altres coses, encarregar-ne la defensa al si de la Comissaria, al nostre representant; però, no ho sé, no me'n faig gaire il·lusions, perquè, a la fi, allí dins "vots són trumfos" i molts d'aquests vots no són soldats d'ideals sinó d'interessos.

Dr. A.—Si tota solució la repugneu, doneu-me'n una.

Dr. B.—Aquesta qüestió, com totes, té una solució, relativa sempre, perquè en coses de caire social les solucions d'avui no ho són per al demà; però, amb tot, aquesta solució és assequible amb el temps i per això no tinc pressa per trobar-la ni donar-la immediatament. La meua solució abstracta és acceptar les bases de la Mutualitat tipus, i lluitar cada dia insistentment, cada dia més, per l'implantació progressiva. Com més siguem a la lluita i com més entusiasme s'hi posi, més aviat hi arribarem.

Estem ja cansats discutint i encara no m'havem donat la vostra autoritzada opinió sobre les bases de la Mutualitat que jo proposo.

Dr. A.—No tinc per què negar-ho, m'agraden, però... però quelcom millor podria intentar-se, encara que ja en parlarem un altre dia, si us ve bé.